

en opgave for besættelsesmagten at fange den irakiske hærchef, så han kan blive stillet til ansvar for sine forbrydelser? Er det en opgave for besættelsesmagten?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Lad mig starte med hr. Søren Søndergaards spørgsmål. Først det sidste, om det er en opgave for besættelsesmagten: Ja, det er da én blandt den million opgaver, de har. Det fremgår også helt klart af vores beretning den 25. april. Det er jo også derfor, at han er efterlyst internationalt. De myndigheder, der har en viden eller kommer i kontakt med ham, har selvfølgelig til opgave at anholde ham, således at manden kan blive retsfulgt.

Det fremgik krystalklart af min tale, det fremgik krystalklart af beretningen, det fremgik meget klart af både statsministerens og justitsministerens indlæg, så jeg synes, at hr. Søren Søndergaard måske skulle lytte lidt efter, så spilder vi ikke tid med dét.

Til spørgsmålet, om jeg var tilfreds med, at han i sin tid fik tålt ophold: Næ, jeg var ikke tilfreds med, at han fik tålt ophold, men jeg accepterede det, for sådan er loven, og sådan er de internationale retsregler. Men jeg synes da ikke, at det er særlig tilfredsstillende, at vi har et antal krigsforbrydere, men lov er lov, og lov skal holdes, så sådan er det.

Til hr. Holger K. Nielsen: Konklusionen var fundamentalt forkert. Hr. Holger K. Nielsen snakkede om hykleri, og det er jeg helt enig i, men den eneste hykler, der er i denne sag, er hr. Holger K. Nielsen

Så til fru Elisabeth Arnold, der starter med at konstatere, at det jo er frygteligt, hvad der er sket i Irak osv.: Ja, det har vi hørt gang på gang, og det er frygteligt osv., men det, der er det sørgelige, er jo, at De Radikale sammen med Enhedslisten, sammen med SF og sammen med Socialdemokratiet ønskede at føre en linje, således at alt det sørgelige, som fru Elisabeth Arnold konstaterer, havde været akkurat lige så sørgeligt i dag den 21. maj, den 21. juni og den 21. juli og næste år og næste år, for man har igennem 12 år accepteret, at hr. Saddam Hussein gjorde nøjagtig, som han ønskede, på trods af FN's pålæg.

Så til Elisabeth Arnolds sidste spørgsmål, om der ikke er behov for at retsforfølge ham: Jo, selvfølgelig. Jeg henviste også hele tiden til beretningen, klart og tydeligt. Den mand skal retsforfølges, hvis det overhovedet kan lade sig gø-

re, men det kræver altså først, at han fanges, og det kan være rimelig svært at fange en iraker, der ligner alle andre irakere, der har gemt sig på et stort område, hvor der ikke hersker international ret i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Helge Adam Møller siger, at koalitionen i Irak har som opgave at pågribe hærchefen, hvis de møder ham, men at det er én opgave blandt en million. Det lyder lidt, som om Det Konservative Folkeparti anser det for sådan en lille sag i det store spil, noget, man ikke behøver at prioritere.

Kl. 10.55

Det ville sådan set svare meget godt til det, statsministeren udtalte til Fyens Stiftstidende den 15. maj, hvor statsministeren efter et møde med Bush bliver forespurgt, om man har talt om den irakiske hærchef og efterlysningen, men hvor statsministeren svarer, at man havde væsentlig mere betydningsfulde sager at drøfte med den amerikanske præsident.

Det giver jo lidt et billede af, at man kan skrive nok så mange gange i beretninger, og hvad vi nu har af tekniske udtryk, at man vil virke for, at vedkommende bliver retsfulgt. Når billedet så alligevel bliver en lille bitte smule uskønt, er det, fordi det ikke tyder på den høje prioritering. Det vil jeg godt bede hr. Helge Adam Møller forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Allerførst var jeg glad for at få et fuldstændig krystalklart svar på, at der stadig væk er behov for at få retsfulgt krigsforbrydere. Det fremgik nemlig ikke krystalklart af hr. Helge Adam Møllers første indlæg, men det gjorde det af hans svar. Det er jeg tilfreds med, og det synes jeg at vi skal glæde os over.

Dernæst blot en enkelt bemærkning om Irak-krigen og om Saddam Husseins styre. Vi er fælles om i årevis at have accepteret et despotisk styre, som har forfulgt dets befolkning. Det har hr. Helge Adam Møller også været med til som medlem af et regeringsparti i masser af år. Vi har ventet på, at det internationale samfund kunne gribe ind. Vi havde sanktioner. Vi har prøvet at få knækket styret på forskellige måder, og det er ikke lykkedes.

Det Radikale Venstre var ikke enig i det grundlag, der var for at gå ind i Irak i den sidste